

ISSN-0207-4710
2011-ci il

GÖYARÇIN

2

Hekayə

Şeir

Nağıl

RAFİQ YUSİFOĞLU

GÜLÜŞÜN RƏNGİ

Baba nəvələrini başına toplayıb onlarla əylənirdi. Söhbət rənglərdən düşmüşdü. Uşaqlar rəngli karandaşlarla şəkillər çəkib yorulmuşdular. İndi albomlarını kənara qoyub dincəlirdilər...

Baba onlara rənglər haqqında suallar verir, uşaqlar isə həvəslə onu cavablandırirdilər.

-Yarpağın rəngi necədir?

-Yaşıl.

-Bəs torpağın rəngi?

-Qara, sarı...

-Zoğal nə rəngdə olur?

-Qırmızı.

-Bəs böyütkənin rəngi necədir?

-Böyütkən çiçəkdən çıxandan sonra rəngi yaşıl olur. Sonra yavaş-yavaş günəşin şüası onları qızardır. Böyütkən dəyəndə isə onun rəngi qara olur. Lap Fatimənin gözləri kimi...

-Bəs limonun rəngi necədir?

-Sarı.

-Bəs xiyarın?

-Yaşıl.

-Bəs pomidorun?

-Qırmızı.

Suallar bir-birini əvəz etdikcə uşaqlar ona həvəslə cavab verirdilər. Baba yorulmuşdu. Uşaqları başından eləmək istəyirdi. Nəvələri isə onun yaxasından əl çəkmirdilər ki, çəkmirdilər.

-Baba, yenə sual ver...

-Baba, birini də soruş da, nə olar?

Babanın ağına qəribə bir fikir gəldi:

-Bir sual da verəcəyəm, ancaq onun cavabını tapmamış yanıma gəlməyin.

Nəvələr razılaşdılar. Baba soruşdu:

-Kim deyər, gülüşün rəngi necədir?

Uşaqlar çaşıb qaldılar. Fikirləşdilər, fikirləşdilər... Baba isə şaqqanaq çəkib

güldü. Ona baxan Fateh dedi:

-Baba, mən gülüşün rəngini bilərəm.

-De görüm.

-Gülüşün rəngi ağdır.

-Niyə?

-Ona görə ki, adam güləndə dişləri ağarır...

Baba güldü, uşaqlar da ona qoşuldular... Onların inci dişləri bəmbəyaz qar kimi ağarır, babanın ürəyindəki zülməti əridirdi...

RƏNGLİ SÖZLƏR

-Bir yaşıl söz de görüm?

-Yarpaq.

-Bir ağ söz de görüm?

-Qar.

-Bir qırmızı söz de görüm?

-Lalə.

-Bir qara söz de görüm?

-Kömür...

Rəssam
Afər

